

**R E P U B L I K A
S L O V E N I J A
V R H O V N O
S O D I Š Č E**

Številka: **I Ips 39507/2015**
Datum: 27. 8. 2025

**PRITRDILNO LOČENO MNENJE
VRHOVNE SODNICE BARBARE ZOBEC
K SODBI VRHOVNEGA SODIŠČA
I Ips 39507/2015 z dne 3. 7. 2025**

1. Z odločitvijo večine se absolutno strinjam. Želela pa bi določena dejstva še posebej izpostaviti.
2. V obravnavani zadevi smo bili soglasni, da obtožbeni očitki pred modifikacijo obtožnega akta ni vseboval vseh elementov obdolžencu očitane kaznivega dejanja.
3. V primeru ko kakršenkoli akt tožilstva, ki pomeni zahtevo za pregon storilca (zahteva za preiskavo, obtožni predlog ali obtožnica) ne vsebuje (konkretiziranega) očitka kaznivega dejanja, mora sodišče odreagirati po uradni dolžnosti, in sicer zavrniti zahtevo za preiskavo (sedmi odstavek 169. člena v zvezi s 1. točko prvega odstavka 181. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP), ustaviti kazenski postopek (1. točka prvega odstavka 277. člena ZKP, 284. člen ZKP) ali izdati oprostilno sodbo (1. točka 358. člena ZKP).
4. Dolžnost po uradni dolžnosti preizkusiti ali ni bilo kršeno načelo zakonitosti pa velja tudi za pritožbeno sodišče, ne glede na v pritožbi uveljavljane razloge. Nenazadnje pa je tudi Vrhovno sodišče, ko v fazi preiskave podaljšuje pripor zoper obdolženca, dolžno preizkusiti ali je podan utemeljen sum, da je obdolženec storil kaznivo dejanje .
5. Sklepa o zavrnitvi zahteve za preiskavo in o ustavitvi postopka, vsekakor pa tudi oprostilna sodba imajo učinek *res iudicata*.¹ Kazenski postopek zoper obdolženca

¹ Enako Dežman Erbežnik, 2003, Kazensko procesno pravo, GV Založba, Ljubljana, str. 793 v tem smislu tudi Šugman Stubbs, Gorkič, Fišer, 2020, Temelji kazenskega procesnega prava, Lexpera. GV Založba, str. 402 in 554, Horvat, 2004, str. 393 in str. 882. Izjema je le primer, ko je zahteva za

se torej brez očitka določenega kaznivega dejanja sploh ne bi smel začeti in še toliko manj nadaljevati. Iz navedenega sledi, da tudi modifikacija obtožnega akta, ki ne more biti podlaga za začetek ali nadaljevanje postopka, ni možna. Če se namreč kazenski postopek zaradi kršitve načela zakonitosti sploh ne bi smel začeti ali/in zaradi te kršitve nadaljevati, tudi modifikacija obtožnega akta, ki bi to nezakonitost odpravila, ni dopustna. Obtožni akt lahko namreč državni tožilec spremeni le med zakonitim kazenskim postopkom, kar pa postopek, ki teče brez očitka kaznivega dejanja nikakor ni. Tako je Vrhovno sodišče odločilo tudi v zadevi I Ips 11111/2011 z dne 7. 10. 2020, ko je presodilo, da prvotni obtožni predlog ravno zato, ker ni vseboval konkretizacije kaznivega dejanja, ni povzročil pretrganja teka relativnega zastaralnega roka, zaradi česar tudi kasnejša modifikacija obtožbe, ki je to nezakonitost odpravila, ni dopustna. Postopku je torej Vrhovno sodišče v tej zadevi odvzelo pravno veljavo.

6. Glede na navedeno torej menim, da je v citirani sodbi, kot v sodbi h kateri pišem pritrdilno ločeno mnenje, Vrhovno sodišče sprejelo enako stališče, to je, da mora sodišče v primeru ko se kazenski postopek sploh ne bi smel začeti in zato tudi ne nadaljevati, ustrezno reagirati. Takoj, ko so po vložitvi obtožnega akta podani formalni razlogi, ki preprečujejo pregon mora izdati zavrnilno sodbo, oziroma ob nastopu materialnih razlogov (kršitev načela zakonitosti) oprostilno sodbo iz razloga po 1.) točki 358. člena ZKP. Logična posledica tega stališča, kot nadalje izhaja iz obeh odločb pa je, da od trenutka ko kazenski postopek nima več zakonite podlage modifikacija obtožbe, ki bi to nezakonitost odpravila, ni več dopustna.
7. Nasprotno stališče bi namreč vodilo do arbitrarnega odločanja, obdolženci pa bi bili v izrazito neenakopravnem položaju, kot je to obrazloženo v točki 11. sodbe.

Vrhovna sodnica:
Barbara Zobec l.r.

preiskavo zavrnjena, ker ni podan utemeljen sum, da je osumljenec storil določeno kaznivo dejanje (409. člen ZKP), primer sodba VS RS I Ips 94/2004 z dne 12. 1. 2006,